

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.1.1.18>

KATEGORIE TEKSTOWE W POEZJI WOŁODYMYRA KACHKANA

Tetyana Yeshchenko*kandydatka nauk filologicznych, docentka, kierownik Katedry
Ukrainistyki Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycznego imienia Daniela Halickiego,
(Lwów, Ukraina)*

ORCID ID: 0000-0002-3624-5072

e-mail: teua.lviv@gmail.com

Adnotacja. W artykule autorka po raz pierwszy dokonała opisu językowych sposobów realizacji tekstowych kategorii łączności i intertekstualności w poezji ukraińskiego poety i prozaika Wołodymyra Kachkana. Kluczową podstawą wywiadu są poetyckie cele werbalne (ponad 150 tekstów), z których poprzez dokładną i kompletną inwentaryzację dokonano wyboru jednostek leksykalno-gramatycznych, które manifestują kategorie tekstowe. Metoda badania jest *opisowa*. Autor wyjaśniła, że szczególnej manifestacji nabrała symboliczno-asocjacyjna, semantyczna, słowotwórcza, gramatyczna itp. kategoria spójności tekstu, a także intertekstualność. Intertekst jest wprowadzany do poetyckich celów słownych Wołodymyra Kachkana za pomocą szeregu technik: aluzja, reminiscencja, cytaty i interpretowany jako zjawisko wewnątrztekstowe. Głównymi sposobami realizacji kategorii intertekstualności w poezji badanego autora są aluzje (biblijne, mitologiczne, folklorystyczne, powołanie na znane osobistości lub znane wydarzenia, aluzje w parodiach tekstów literackich); cytaty; reminiscencje. Perspektywa dalszych badań jest badanie kategorii tekstowych pisarza w tekstach prozaicznych.

Słowa kluczowe: intertekstualność, spójność, tekst poetycki, kategorie tekstu.

TEXT CATEGORIES IN THE POETRY OF WOŁODYMYR KACHKAN

Tetyana Yeshchenko*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Head of the Ukrainian Studies Department
Danylo Halytsky Lviv National Medical University (Lviv, Ukraine)*

ORCID ID: 0000-0002-3624-5072

e-mail: teua.lviv@gmail.com

Abstract. In the article the author for the first time described the linguistic means of realization of textual categories of coherence and intertextuality in the poetry of the Ukrainian poet and prose writer Volodymyr Kachkan. The source base of this article is constituted of the poetic verbal goals (more than 150 texts), from which a selection of lexical and grammatical units which manifest text categories was made in the way of accurate and complete inventory. The research method is descriptive. The author found that the figurative-associative, semantic, word-forming, grammatical, etc. textual category of coherence and intertextuality acquired a special expression.

Intertext is introduced into the poetic verbal goals of Volodymyr Kachkan by a number of techniques: allusion, reminiscence, quotation, etc., and is treated as an intratextual phenomenon. The main ways of implementing the category of intertextuality in the poetry of the researched author are allusions (biblical, mythological, folklore, vocations to famous people or to famous events, allusions in parodies of literary texts); quotes; reminiscences. The prospect of further research is to study the textual categories of the writer in prose texts.

Key words: intertextuality, coherence, poetic text, text categories.

ТЕКСТОВІ КАТЕГОРІЇ У ПОЕЗІЇ ВОЛОДИМИРА КАЧКАНА

Тетяна Єщенко*кандидатка філологічних наук, доцентка,
завідувачка кафедри українознавства**Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького (Львів, Україна)*

ORCID ID: 0000-0002-3624-5072

e-mail: teua.lviv@gmail.com

Анотація. У статті авторка вперше здійснила опис мовних засобів реалізації текстових категорій зв'язності й інтертекстуальності у поезії українського поета і прозаїка Володимира Качкана. Джерельною базою розвідки слугують поетичні словесні цілі (понад 150 текстів), із яких здійснено у спосіб точної та повної інвентаризації вибірку лексико-граматичних одиниць, котрі маніфестують текстові категорії. Метод дослідження – *описовий*. Автором з'ясовано, що особливого вияву набула образно-асоціативна, семантична, словотвірна, граматична і под. текстова категорія зв'язності, а також інтертекстуальність. Інтетекст уводиться у поетичні словесні цілі

Володимира Качкана низкою прийомів, таких як: алюзія, ремінісценція, цитата тощо, і трактується як внутрішньотекстовий феномен. Основними способами реалізації категорії інтертекстуальності у поезії досліджуваного автора є алюзії (біблійні, міфологічні, фольклорні, покликання на відомі особистості або на відомі події, алюзії в пародіях на літературні тексти); цитати; ремінісценції. Перспективою подальших досліджень є вивчення текстових категорій письменника у прозових текстах.

Ключові слова: інтертекстуальність, зв'язність, поетичний текст, категорії тексту.

Вступ. Однією з актуальних проблем лінгвістики дотепер залишається проблема виокремлення й опису категорій тексту (далі – КТ). Категорії тексту універсальні за своєю природою і виявляються в будь-якому тексті незалежно від мови, якою втворено текст, і від його типу. Однією із фундаментальних властивостей тексту є наявність зв'язності, інтертекстуальності. У лінгвістиці з часом усталилася традиція наукового осягнення вказаної проблеми в різних аспектах: референційному (З. Тураєва), формально-граматичному (В. Красних, Н. Валгіна, В. Лукін), психолінгвістичному (С. Ільєнко, К. Кожевникова, О. Леонтєв, З. Хованська) та ін. Ці аспекти почасти визначають диференціацію видів зв'язності.

Основна частина. Незважаючи на наявні раніше публікації щодо окресленої тематики, недостатня увага приділялася опису текстових категорій із комунікативної позиції, коли поетичний текст розглядається як одиниця комунікації, а текстові категорії постають як маніфестанти персонологічності автора.

Мета статті – здійснити опис текстових категорій зв'язності й інтертекстуальності віршованих творів українського поета і прозаїка Володимира Качкана.

Джерельною базою розвідки слугують поетичні словесні цілі (понад 150 текстів) досліджуваного автора, з яких здійснено у спосіб точної та повної інвентаризації вибірку лексико-граматичних одиниць, що маніфестують КТ. Метод дослідження – *описовий*.

Категорія зв'язності у поетичних текстах В. Качкана реалізується за допомогою широкої палітри засобів експліцитного й імпліцитного зчеплення складників словесного цілого. Як відомо, регулярна повторюваність ключових слів забезпечує предметно-змістову зв'язність. Існують описи КТ зв'язності за такими параметрами: 1) місцем розташування текстових компонентів, котрі вступають у взаємозв'язки (контактна й дистантна); 2) особливостями розвитку тематичної лінії (безперервна й перервна); 3) способом вербалізації (експліцитна й імпліцитна); 4) напрямом (ретроспективна, перспективна, ретроперспективна); 5) комунікативною перспективою (лінійна, паралельна, радіальна, колова); 6) способом зв'язку (О. Селіванова) (граматична, ономазіологічна, змістова, асоціативна, логічна, образна, конотативна, структурна, референційна, топікальна, прагматична, глобальна (Єщенко, 2009: 105). Нами з'ясовано: усі види зв'язності мають у поезії Володимира Качкана засоби репрезентації відповідно до мовного рівня (лексичні, лексико-граматичні, граматичні, фонологічні тощо), за специфікою використання (обов'язкові та факультативні), за семантикою (логічні, асоціативні, образні), за функціями (композиційно-структурні, стилістичні, ритмікоутворювальні). Семантична зв'язність поетичного тексту та структурна організація, що ґрунтується на ній, розглядається виходячи із комунікативного призначення віршованого тексту. Як відомо, він має естетичну функцію. Процес спілкування між автором (адресантом) і читачем (адресатом) призводить до створення словесного цілого, тобто комунікативної одиниці, організованої структурно за правилами як відносно завершений фрагмент спілкування. Зв'язність тексту невіддільна від розуміння, вимагає врахування знань адресата, картини світу, що є у його свідомості. З погляду композиції зв'язки всередині тексту можуть бути експліцитними й імпліцитними. До прикладу, у поезії Володимира Качкана спостерігаємо активне використання образно-асоціативної імпліцитної зв'язності, коли один метафоричний образ розгортається в інший чи то має спільну гіперсему. Порівняймо: *«Блукає дим терпкий в садах, / Пелюстки ронить дика ружа, / А ранками сивіє / дах / І повіває з вітром стужа»* (Качкан, 2011: 9). Слова «дим» і «сивіти» у складі ССЦ репрезентують сему «білий колір» і витворюють віршовану єдність. Чи-то образи «мова чебрецева», «туга споришева» містять спільну гіперсему «рослина»: *«Повернися, місяцево, / Забрунькуйся мигдалево, – / Вдар веселку перстенево / із руки... / Мою мову чебрецеву, / Мою тугу споришеву / Утопи у серця повної ріки»* (Качкан, 2011: 44). Подекуди зв'язність тексту ґрунтується на цілісності художнього образу, що утворений нанизуванням споріднених асоціативних площин, однотипністю метафор (оживлень), пор.: *«Гойдався вечір в колісці неба, / Місяць був повний, / Наче диск маятника, / Білі руки знімали д'небової гаї, / Плескали долонями – / Розганяли надутих горобці»* (Качкан, 2011: 14). Також фіксуємо семантичний процес розподібнення метафоричного образу як різновид імпліцитної зв'язності у тексті: *«На гілці змерз вербовий котик / Й боїться сплигнути у сніг»* (Качкан, 2011: 57). Експліцитні зв'язки легко встановлюються комунікантами, наприклад, це може бути рекуренція. Під час імпліцитних зв'язків зчеплення елементів не виражене. З-поміж експліцитних зв'язків найпростішою формою є повна або часткова рекуренція. Синонімічна рекуренція ґрунтується на уживанні синонімів у тексті. При тематичній рекуренції єдність теми забезпечується співвіднесенням слів з одним і тим самим явищем довколишньої дійсності. Рекуренція ключових слів може бути буквальною, синонімічною, тематичною. Наприклад: *«Хризантемні дощі / хризантемні вітри / розкрайковують небо / Хризантемні килими накрили / замиські дороги / Хризантемне свічадо моїх / опівнічних блукань / І хризантемне скрикування / протуберанців серця / Хризантемні ранки бавляться / на стежці сонцем / Хризантемний полуденок розливає / молочне пелюстя / Хризантемний підвечір / знімає черевичата / А хризантемна ніч / зцілює твої перси»* (Качкан, 2011: 216). Буквальна рекуренція виражається у повторенні певної лексичної одиниці (прикметника «хризантемний»). Експліцитно вираженою формою зв'язку є не лише лексичні, а й граматичні повтори. Лексичний повтор як засіб зв'язку володіє високим ступенем орієнтування на

адресата. У поезії досліджуваного автора фіксуємо такі різновиди лексичних повторів у поетичних текстах: повний / частковий. Повний лексичний повтор виражається здебільшого різними частинами мови (іменником, займенником, дієсловом тощо) і часто виконує експресивну функцію. Наприклад: «**Сонячна ріка** – мамина рука / **Гріє** і голубить синову печаль, / **Сонячна ріка** – мамина рука / У долоні носить невігойний жаль. / **Сонячна ріка** – розливи весни, / Над садком пахучим коромисло літ, / **Сонячна ріка** – вернутись сини, / Голова синівська – також білокріт» (Качкан, 2011: 29); «**Ти** – моя омріяність, / **Ти** – моя нездійсненність, / **Ти** – у долі перстень, / **Ти** – моя у вересні. / **Ти** – моя зцілована, / **Ти** – моя незлюблена, / **Ти** – моя медована, / У вітрах не згублена» (Качкан, 2011: 129); «**Ой** сміються бруньки та на весну. / **Ой** шукає березень в ярах перевесла. / **Ой** несе щедре літо меду солодкій, / **Ой** лагодить серпень столи тисовії. / **Ой** дарує осінь ворітєчка тесанії, / **Ой** ставить, на них півники золотії. / **Ой** на брамоньку – та й зозулицю, / **Ой** заводить до світличеньки молодіцю. / **Ой** та хай шумує вишневе винце, / **Ой** на най росте між молодими сонце» (Качкан, 2011: 48). Таке нанизання анафоричного єдинопочатку витворює неповторний віршований ритм і репрезентує градацію як стильову ознаку поезії Володимира Качкана. Як відомо, речення зі звертаннями містять яскравий мелодійний малюнок, що надає поетичному тексту, окрім лексичної, граматичної, ще й інтонаційну зв'язність, пор.: «**Поезіє-слово**, / **Поезіє-дзвоне**, / У мені є твій корінь / Й навіття твоє, / Без слова і музики – / Крові твоєї – / Бездарне життя / Таке сіре моє. / **Поезіє ніжна** – / Кохана дружино, / **Ні** кроку без тебе, / **Ні** схлипу-жально, / **Ні** вийти із хати, / **Ні** сну, ні зупину, / З тобою, як з совістю, / Вийду на прю!» (Качкан, 2011: 75). Пристрасного звучання і зв'язності можуть надавати віршованому твору загалом й епіфоричні художні засоби, які, окрім лексико-граматичного вияву, мають ще й ритмічний: «**Ранок** не сходить – / **без тебе**, / **Промінь полудня** гасне – / **без тебе**, / **Сонце** не йде в полудень літа – / **без тебе**, / **Вечір тускніє** у чорній сутані – / **без тебе**, / **Ніч** не розповивається із дивошовків – / **без тебе**, / **Місяць** не сідає на ворон коня – / **без тебе**...» (Качкан, 2011: 123). Ця сама ритмічна однотипність поезії може досягатися повторенням лексичних одиниць і в середині словесного цілого. Присвійні займенники «мій», «моя» у наведеному нижче вірші репрезентують лексико-граматичну зв'язність тексту: «**Красо моя** – неописана, / **Доле моя** – заколисана, / **Спраго моя** – невтолена, / **Воле моя** – незволена, / **Думо моя** – передумана, / **Мріє моя** – перемеряна, / **Надіє моя** – обнадіяна, / **Муко моя** – заподіяна, / **Погляде мій** – нездивлений, / **Худо моя** – барвінкова, / **Усміху мій** – сонцемісячний, / **Мово моя** – волошкова!» (Качкан, 2011: 98). Аналіз корпусу текстів студійованого автора показав: частковий лексичний повтор поділяється на морфологічний (повтор однокореневих слів), пор.: «**Біло**, / **Біло**, / **Білопінно** в полі, / **Білий** біл в очах від білини, / **Одяглись надбілені тополі** / **В білокосі, білосніжні сні**» (Качкан, 2011: 47); «**Душа моя** звільнилася від снігу – / Від болю **білого** і льодової муки, / **Я знову** на порозі в рідній хаті, / **І простягаю** в **білокріту** купіль руки. / **Горить** в садах вишнево-**біла** ватра, / **Обіймеш простір** – все у тихім **білім** цвіті, / **Моя душа** сідає в **білий** човен / **І спиниться** на пристані у **білім** літі. / Як чисте, наче скло, сьогодні небо – / Довкіл села палають **білі** ватри, / **Ми** – молоді, йдемо у **білу** повінь. / **Настроюєм** серця для весняної варті...» (Качкан, 2011: 52) і смисловий, що ґрунтується на контекстній синонімії. Наприклад: «**Любити, кохати, вмлівати**, – / **Співа** перепілка мала, / **У серці** моєму **блავата** – / **Із квіткою-чаром трава**» (Качкан, 2011: 115).

Окрім лексичних повторів, цікаво спостерігати у поезії письменника дублювання афіксів на словотвірному рівні (зокрема префікси «від», «до», «за»), які слугують зв'язності тексту загалом і надають поетичному віршуванню неповторного образно-естетичного звучання, пор.: «**Відболів**, / **відстраждав**, / **відчекав** – / **Розколося** небо навпіл, / **Зажадавсь, зачекавсь**, / **відтремтів**, / **Як осиновий лист** / **серед піль** / **Дочекавсь**, **дозорів**, / **додетів**, / **Як метелика сон**, – / **до зорі**, / **І вустами** геть спив, / **що жадав**, / **що хотів**, – / **Чого навіть у сні / не відчувли царі**» (Качкан, 2011: 220). Зв'язність у поезії Володимира Качкана може досягатися й у ланцюговий спосіб однакової лексичного завершення попереднього речення («лексема «кінь») та ідентичного початку наступного речення (лексема «кінь»), що характеризує текст як майстерно зітканий зі споріднених смислових площин, коли одна тема продовжує іншу та витворює семантичну симфонію словесного цілого загалом, пор.: «**Деся тріпоче** листя, бо цілує вітер / **Пелюстки** стидливі в сивій тишині, / **Пралісом** кленовим **іде** гордовито / **Золотиста осінь** на прудкім **коні**. / **Кінь** ірже червоно, і співає грива / **У коня** баского, в мідного коня. / **Осінь** у обіймах несе діжу дива / **І сади сумливі** кропить навмання» (Качкан, 2011: 46).

На окрему увагу заслуговує асоціативна зв'язність тексту, яка може ґрунтуватися на антропо-, зоо-, ботано- морфізмі, оречевленні, синестезії тощо, коли художній образ репрезентує ідентичність перенесень: «**А світ живе, тривожиться, кохає**, / **І йде, і йде** – / **Я чую навіть шурхіт**» (Качкан, 2011: 10); «**Сонце повертається сумно**, / **Вмоцює обвітрену голову** / **На коліна** німому горизонту / **І втомлено дихає**» (Качкан, 2011: 14); «**А Літо** / **Йде** собі поволеньки / **Через мій сад** / **І повну** пазуху чогось **несе**» (Качкан, 2011: 21); «**Деся блискавка** зламала спис / **Об крони** й стовбури **дебелі**, / **Вже осінь** проявля **свій хист**: / **Яскраві** творить акварелі» (Качкан, 2011: 9); «**Сонце** сховалось в **зелену кишеню**, / **Ніч** розкотила сувій полотна, / **Я** назбирав ягодинок у жменю / **Для** тої, що є, і якої нема» (Качкан, 2011: 43); «**Покривалами** ночі **защотрять** дороги / **І сховують** назавше юначі стежки, / **Лиш** в уяві стримітимуть два обороти / **Та з тишеницею** ярою **наші стежки**» (Качкан, 2011: 25).

Наведені приклади містять ампліфікацію процесу оживлення, тоді як наступний приклад – процес опредмечення: «**Високе** небо стане вищим, / **Як кожен** стане на весь зріст. / **Сорочку, мамо, мені вищий** / **Промінням гір** й **надгірних зізд**» (Качкан, 2011: 11). Система віршування, сукупність норм і принципів версифікаційної майстерності, що розбудовується на підставі певного ритмічного критерію, сприяє зв'язності тексту, пор.: «**Перші** окатини – / **Серця** жалі, / **Зранку** сльозинки – / **Очі** смутні, / **Голос** в прихрипінку – / **Мова** густа, /

В пам'яті клавій – / Безвість пуста, / Хвилі волосся – / Туману дими, / Недільні програвини – / Сходились ми, / Де батько, де мати – / Холодні сліди, / «Гольдея» замовкла – / зів'яли сини...» (Качкан, 2011: 90).

Яскравий вияв у поезії Володимира Качкана має текстова категорія інтертекстуальності. Це властивість будь-якого тексту вступати у діалог з іншими словесними цілими. Говоримо про перетворення автора, тексту і читача на єдине цитатне поле. Погоджуємося з Н. Чупріною щодо того, що «інтертекстуальність – процес активної взаємодії породжених текстів у контексті, діалогічні відносини, за яких один текст містить конкретні й очевидні відсилання (інтертексти) до попередніх текстів...» (Чупріна, 2008: 3). Інтертекстуальність можна розглядати в семантичному плані як здатність тексту формувати власний смисл через покликання і множинність смислових перегуків. У культурологічному плані інтертекстуальність співвідноситься з поняттям культурної традиції – семіотичної пам'яті культури. Переважно вона репрезентована цитатами, алюзіями та центронними текстами. Зокрема, цитати реалізують не лише міжтекстову, а й міжсуб'єкту діалогічність як інтерперсональні відношення між авторами повідомлення (автором передтексту й автором аналізованої поезії) та реципієнтом (адресатом). Цитати є тотожними до висловлювань передтексту, відтворюють його оригінальну форму і зміст. Говоримо про інтертекстуальність як про «текстоутворювальну категорію і водночас як механізм встановлення міжтекстових відносин у руслі проблеми сприйняття змісту, що розуміється як здатність реципієнта генерувати нові тексти на базі засвоєних прецедентних текстів» (Чорновол-Ткаченко, 2017: 24).

Здебільшого у ролі передтексту поезії Володимира Качкана виступають твори фольклору, бо ж для мовної особистості аналізованого автора вкрай важливими є міфологеми української національної культури, пор.: «*Ой летіли білі гуси / Та й понад подвір'ячком, / Загуб, или білі гуси / На подвір'ї пір'ячко. / «Гуси, гуси, гусенята, / Візьміть мене на крильця...» / Ходить доля на подвір'ї, / З матір'ю вітається, / Носить доня в руці пір'я, / Гуси не вертаються»* (Качкан, 2011: 17). У наведеному прикладі автор використовує цитату з народної казки «Телесик». Окрім казок, у ролі текстів-донорів можуть поставати і кличальні обрядові пісні (на дощ, на врожай), купальські пісні, які співали на Івана Купала біля ритуального вогнища: «*Десь дощ погубив черевики / На сіножатях, / Скидає штанці дощатам / І луцює... / А між стропами купола / Сонце стріляє з лука. / На полі – вереск, сміх. / «Падай, падай, дощик, / Зварю тобі борщику...»* (Качкан, 2011: 18); «*На Івана на Купала темнесенька ніч, ніч, / Полетіла зозулечка від милого прич, прич»* (Качкан, 2011: 32). Своєрідним перегуком з українською міфологією у поезії Володимира Качкана є образ калинової кладки, калинового мосту, що віддає особливі життєві межі дівочої долі до одруження і після. За народними переказами, по символічному мосту проходили, окрім сонця і весни, ще і кохання: «*Дівчині буде сімнадцять, / Дівчина зорям повірить, / Повірить калиновій кладці, / Що веде на його подвір'я»* (Качкан, 2011: 40). У коло діалогічної співвіднесеності у поезії досліджуваного автора потрапляє і стародавній гуцульський танець, що утілює своєрідний священний чоловічий родовий орден, пор.: «*Ой, ти моя скрипка, / Радосте солодка, / Грай ми опівночі / Про зрадливі очі, / Грай ми аж до рана / Буйного «Аркана», / Гойного «Аркана», – бо на серці рана!»* (Качкан, 2011: 42). На національно-прецедентний рівень поезії Володимира Качкана вказують також імена епохи Київської Русі (Святий Володимир, Свята Ольга), а також античних часів на території України (Ольвія): «*Святий Володимир – з рукою до Ольги, / І плече Дніпро заповіт-течію, / Й правця – під сонце, аж видиться Ольвія, / Й стремена скриплять у надтужнім бою»* (Качкан, 2011: 204). І це не випадково, адже Володимир Великий (нащадок Ольги) був одним із найяскравіших політичних діячів тогочасної Європи – великий завойовник, реформатор, дипломат і церковний діяч. Проведені ним реформи перетворили Русь із напівварварської країни на одну з наймогутніших держав християнського світу.

Варто зауважити, що інтертекст є не лише конгломератом впізнаваних цитат, а здебільшого простором, де перехрещуються різні дискурси й естетичні коди, зокрема біблійні: «*На груди кладу пальцями хрест / І «Отче наш» – на душу...»* (Качкан, 2011: 23); «*У мічячну ніч, коли зорі танцюють, / Твої не зімкнулись заплакани вії... / А хвилі свій берег студений цілують / І вторять одвічне: «Ave Maria»* (Качкан, 2011: 9); «*Життя рікою / стікає – / Провалля у часі / й просторах, / Ніхто з нас, на жаль, / не знає, / Де наш Вифлєс / на горах»* (Качкан, 2011: 116).

Висновки. Тексти Володимира Качкана репрезентують єдине смислове, синтаксичне і комунікативне ціле, в якому існує зумовленість лексико-граматичних, структурних особливостей тексту з позамовними чинниками змістовно-логічними (тема, предмет мовлення) і концептуально-комунікативними (задум автора, основна думка, ідея твору: адресат, жанрово-стилістична та ситуативна віднесеність). Яскравого вияву набула текстова категорія зв'язності (образно-асоціативна, семантична, словотвірна, граматична і под.), а також інтертекстуальність. Інтертекст вводиться у поетичні словесні цілі Володимира Качкана низкою прийомів (такими як алюзія, ремінісценція, цитата тощо) і трактується нами як внутрішньотекстовий феномен. Адресат відповідно визначає авторську інтенцію та сприймає текст у його діалогічній співвіднесеності через спорідненість мовно-національної картини світу. Переконаємося: основними мовними способами реалізації категорії інтертекстуальності у поезії досліджуваного автора є: 1) алюзії (біблійні, міфологічні, фольклорні, покликання на відомі особистості або на відомі події, алюзії в пародіях на літературні тексти); 2) цитати; 3) ремінісценції. Перспективою подальших досліджень є вивчення текстових категорій письменника у прозових текстах.

Список використаних джерел:

1. Єщенко Т.А. Лінгвістичний аналіз тексту : навчальний посібник. Київ : Академвидав, 2009. 264 с.
2. Качкан В. Епістоли серця: Поезії днів моїх. Коломия : Вік, 2011. 238 с.

3. Чорновол-Ткаченко Р.С. Прецедентний текст як основа лінгвостилістичної реалізації категорії інтертекстуальності (на матеріалі казок Льюїса Керрола) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Харків : Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2007. 20 с.
4. Чуприна Н.М. Текст англомовної пародії в аспекті інтертекстуальності : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Харків : Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2008. 20 с.

References:

1. Yeshchenko, T.A. (2009) *Linhvistychnyi analiz tekstu* [Linguistic analysis of the text]: navch. posib. Kyiv: Akademydav, 2009. 264 s. [in Ukrainian].
2. Kachkan, V. *Epistoly sertsia: Poezii dniv moikh* [Epistles of the Heart: Poetry of My Days]. Kolomyia, 2011. 238 s. [in Ukrainian].
3. Chornovol-Tkachenko, R.S. (2007) *Pretsedentnyi tekst yak osnova linhvostylistychnoi realizatsii katehorii intertekstualnosti (na materialii kazok Liuisa Kerrola)* [The Pre-text as the basis of Linguistic-stylistic Realization of the Category of intertextuality (as based on the tales by Lewis Carroll's fairy)]: avtoref. dys. ... kand. filol. nauk : 10.02.04. Kharkiv: Kharkivskiy natsionalnyi universytet imeni V.N. Karazina, 2007. 20 s. [in Ukrainian].
4. Chuprina, N.M. (2008) *Tekst anhlovnovoi parodii v aspekti intertekstualnosti* [The text of the English-language parody in the aspect of intertextuality]: avtoref. dys. ... kand. filol. nauk : 10.02.04. Kharkiv: Kharkivskiy natsionalnyi universytet imeni V.N. Karazina, 2008. 20 s. [in Ukrainian].